

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

מעשה מרור

שמחות, שבע מאכילה ושתיה, ושאלו איך היה לך הסדר, ספר לו בכעס. אמר לו הוי גרמני שוטה, אם היית מחכה עוד מעט, היית אוכל כל טוב כמוני.

כן הוא בענין רבנו (ועבודת ה') שאחר כל היגיעות והטרחות עד שבאים (ונתקרים לרבנו או לעבודת ה' לזכר הגוף) נותנים מעט מרור מרירות, כי זכור הגוף בא במרירות, אבל האיש חושב שתמיד יהיה רק המרירות, אך זהו הכל רק המרירות וכו' על כן בורח תכף. אבל כיון שמחכה מעט וסובל זה המרירות מעט מזכור הגוף, אז מרגיש אחר כך כל מיני חיות ותענוג (ואלו המשלים יכולים ללמד מהם עצות לכל עניני עבודת ה').

כן הוא בענין זה של עבודת השם, שמקדם עובר המרירות של זכור הגוף, אבל אחר כך מרגישים החיות וכו'.

(כוכבי אור סיפורים נפלאים)

שפעם אחת הלכו יהודי וגרמני יחד נדוד, ולמד היהודי את הגרמני שיעשה את עצמו כמו יהודי (כיון שהלשון הוא אחד), והיהודים רחמנים וירחמו עליו. וכיון שבא סמוך לפסח למדו איך שיתנהג (שיקרא אותו בעל הבית לבית על הסדר) בכל הסדר, שעושין קדוש, ורוחצים ידים, רק שכח לאמר לו שאוכלים מרור. וכיון שבא להסדר רעב מכל היום, ומצפה שיאכל הדברים טובים שאמר לו היהודי, אבל נותנים לו חתיכת כרפס במי מלח, ושאר הדברים הנוהגים בסדר, ואומרים ההגדה. וכבר הוא בעינים צופיות להאכילה, והוא שמח כבר שאוכלים כבר המצה. פתאם נותנים לו מרור, ונעשה לו מר בפיו, והוא חשב שזהו הסעדה שרק זה יאכל. ברח תכף במרירות ורעבון, וחשב אל עצמו יהודים ארורים, אחר כל הצערמניא [טקס] נותנים זה לאכל. ובא לבית המדרש וישן, ואחר כך בא היהודי בפנים

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י' - מבערגיר ועני (7)

והיה הולך וסובב להגיע למדבר הנ"ל, והגיע לשם, אל המדבר הנ"ל.

בתוך כל הנ"ל עברו בין כף ובין כף כמה שנים, ונספם אצל הבחור הנ"ל שישב שם במדבר, ויבלה שם ימי חייו כפי מה שערך בדעתו חיות האדם בעולם הזה נחקר בדעתו, שטוב לבלות כאן מספר ימיו, וישב שם ואכל וכו' כנ"ל.

ועל הים היה רוצח. והרוצח שמע, שנמצא יפת תאר כזו בעולם, וחסב לתפסה, אף שהוא לא היה צריך אותה, כי היה סריס, אף חשק לתפסה כדי למכרה לאיזה מלך ויקח בעדה הון רב, והתחיל להשתדל בזה. והרוצח הוא מפקר, והפקיר עצמו: אם יפעל יפעל, ואם לאו לאו; ומה יפסיד? כי הוא מפקר כדרך הרוצח.

והלך הרוצח וקנה סחורות רבות מאד מאד רבוי מפלג מאד. גם עשה צפרים של זהב, והיו נעשים באמנות, שנדמה, שהם חיים מממש (נאטירליף). גם עשה שבילים של זהב,

אחר כך נתישב בדעתו הבחור הנ"ל: עד מתי יהיו משלחין אותו בכל פעם להלך יותר? על כן ישב עצמו, שהוא בעצמו יניח עצמו לילך לשם, אולי יפעל הוא. והיה הולך וסובב, עד שבא לשם ואמר, שהוא יש לו דבר וכו'.

ובא והגיד שירו ונתן עוד יותר ויותר סימנים מבהקים, והזכיר אותה, שלמד עמה בחדר אחד וכיוצא בזה, וספר לה הכל שהוא שלח המלכים הנ"ל ושטמן הפתב באילן וכל מה שעבר עליו אבל היא לא השגיחה כלל על זה. (ובודאי גם הראשונים המלכים הנ"ל אמרו איזה טעמים על מה שאין בידם הכתב)

ולהפיר אותו בודאי אי אפשר, כי כבר עבר זמן רב, ולא רצתה להשגיח עוד על סימנים כלל, עד שביאו לה הפתב, כי גם על הראשון סברה שזהו בודאי וכן על השני וכו', על כן לא רצתה וכו', כנ"ל.

ונתישב הבחור, שכאן אי אפשר לעשות שהיות כלל, ונתישב לשוב ולחזור למקומו, אל המדבר שהיה בו, ושם יבלה ימי חייו.

וְהָיוּ הַצִּפּוּרִים עוֹמְדִים עַל הַשִּׁבְלִים, וְזֶה הָיָה בְּעֵצְמוֹ נִדְמָה לְחִדוּשׁ, שֶׁהַצִּפּוּרִים עוֹמְדִים עַל שִׁבְלִים, וְאֵין הַשִּׁבְלִים נִשְׁבָּרִים, כִּי הָיוּ צִפּוּרִים גְּדוֹלִים (עַל פֶּן הָיָה חִדוּשׁ).

גַּם עָשָׂה בְּתַחבּוּלוֹת שֶׁנִּדְמָה, שֶׁהֵם מְנַגְּנִים, וְאַחַת הָיְתָה מִכָּה וּמִקְשָׁקֶשֶׁת בְּלִשׁוֹנָה, (שְׁקוּרִין גִּיקְנֵאִקֵּט), וְאַחַת הָיְתָה מְצַלְצֶלֶת בְּפִיָּה, (שְׁקוּרִין גִּישׁוּיִשְׁטִישִׁיט), וְאַחַת הָיְתָה מְזַמְרֶת

וְהַפֶּל הָיָה בְּתַחבּוּלוֹת, שֶׁהָיוּ בְּנֵי־אָדָם עוֹמְדִים שָׁם בְּתוֹךְ חֶדֶר, שֶׁהָיָה עַל הַסְּפִינָה מְאַחֲרֵי הַצִּפּוּרִים, וְעָשׂוּ כָּל הַנַּ"ל אוֹתָן הַבְּנֵי־אָדָם, וְנִדְמָה, שֶׁהַצִּפּוּרִים בְּעֵצְמוֹ מְנַגְּנִים, כִּי הָיוּ עֹשׂוּיִים עִם דְּרֵאטִין בְּאֲמָנוֹת, עַד שֶׁנִּדְמָה, שֶׁהֵם בְּעֵצְמוֹ עוֹשִׂין כָּל הַנַּ"ל.

וְנִסְעַ הַרוֹצֵחַ עִם כָּל הַנַּ"ל לְמִדִּינָה, שֶׁהָיְתָה שָׁם בֵּת הַקִּיסָר הַנַּ"ל. וּבָא אֶל הָעִיר, שֶׁהָיְתָה שָׁם, וְעָמַד עִם סְפִינָתוֹ בַּיָּם, וְשָׁלַשׁל הָאֲנָקִירֶשׁ וְעַכְבָּה (שְׁקוּרִין גִּיאֲנָקִירֶט), וְדָמָה עֵצְמוֹ לְסוּחַר גְּדוֹל, וְהָיוּ נִכְנָסִים וּבָאִים שָׁם לְקִנּוֹת אֶצְלוֹ סְחוּרוֹת רַבּוֹת יְקָרוֹת. וְעָמַד שָׁם אֵיזָה זְמַן רַבֵּעַ שָׁנָה וְיוֹתֵר וְהָיוּ נוֹשְׂאִים מִמֶּנּוּ סְחוּרוֹת יְפוֹת שֶׁקֵּנוּ אֶצְלוֹ.

וְחִשְׁקָה גַּם בֵּת הַקִּיסָר לְקִנּוֹת סְחוּרָה מִמֶּנּוּ, וְשָׁלַח אֵלָיו, שִׁישָׂא סְחוּרָה אֶצְלָה, וְשָׁלַח

לָהּ, שֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ לָזֶה לְשֵׂאת סְחוּרָה לְבֵית הַקּוֹנָה אַף־עַל־פִּי שֶׁהִיא בֵּת הַקִּיסָר, וּמִי שֶׁצָּרִיךְ סְחוּרָה, יָבוֹא אֶצְלוֹ, וְלִסּוּחַר אֵין מִי שֶׁיִּכְרִיחַ אוֹתוֹ עַל זֶה.

וַיִּשְׁבָּה עֵצְמָה בֵּת הַקִּיסָר, שֶׁתִּלְךָ אֶצְלוֹ. וְדִרְכָּה הָיָה, כְּשֶׁהִלְכָה בְּשׂוּק, הָיְתָה תּוֹלָה מִכֶּסֶה עַל פָּנֶיהָ כְּדִי שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּלוּ בָּהּ, כִּי יוֹכְלוּ בְּנֵי אָדָם לִפְלֹ וְכוּ' מִחֲמַת יְפִיָּה, כַּנַּ"ל, עַל כֵּן הָיְתָה מִכֶּסֶה פָּנֶיהָ, כַּנַּ"ל.

וְהִלְכָה בֵּת הַקִּיסָר וְכִסְתָּהּ אֶת פָּנֶיהָ וְלָקְחָה גַּם רְעוּתֶיהָ עִמָּהּ וְחִיל, (שְׁקוּרִין וּוּאָד), הִלְךָ אַחֲרֶיהָ. וּבֵאתָה אֶל הַסּוּחַר הַנַּ"ל (הַיָּנוּ הַרוֹצֵחַ, שֶׁנִּדְמָה לְסוּחַר) וְקִנְתָּה שָׁם סְחוּרוֹת אֶצְלוֹ, וְהִלְכָה לָהּ. וְאָמַר לָהּ הַסּוּחַר. אִם תָּבוֹא עוֹד הַפַּעַם, אֶרְאֶה לָךְ עוֹד דְּבָרִים יְפִים מְזֵה, שֶׁהֵם נִפְלְאִים מְאֹד; וְשָׁבָה לְבֵיתָהּ.

שׁוֹב פַּעַם אַחֲרַת בָּאתָה וְקִנְתָּה וְהִלְכָה לָהּ. וְעָמַד שָׁם (הַרוֹצֵחַ הַזֶּה) אֵיזָה זְמַן; בְּתוֹךְ כֶּף נַעֲשִׂית (הַבֵּת קִיסָר הַנַּ"ל) רְגִילָה אֶצְלוֹ, נִכְנָסַת וַיּוֹצֵאת

שאלות לחידודא

כחן 38אך:

מעשה י' מבערגיר ועני' (7)

- בנהר
- בגבול
- בים
- ז. האם הרוצח הסכים לבוא למכור סחורתו לבת הקיסר?
 - הסכים לבוא אליה
 - לא הסכים לבוא אליה
 - הסכים רק בפעם הראשונה
- ח. מה אמר הסוחר (הרוצח) לבת הקיסר כשהיא הגיעה לקנות סחורה?
 - בפעם הבאה שתרצי לקנות סחורה אני אגיע אליך
 - אם תבואי עוד פעם אראה לך עוד דברים יפים מזה
 - אם תבואי עוד פעם אמכור לך בזול
- ט. כמה פעמים הגיע הבת קיסר להספינה?
 - פעמיים
 - עשרים פעם
 - היתה רגילה ליכנס ולצאת
- י. האם למדת את המעשה השבוע?
 - כן
 - לא
 - חלק

- א. כשהגיע בן הבערגיר בעצמו לבת הקיסר, האם היא הסכימה להשתדך עמו?
 - רצתה להשתדך עמו
 - לא רצתה להשגיח עוד על סימנים כלל, עד שיביאו לה הכתב
 - שאלה מאין ידעו השלושה מלכים הראשונים שהגיעו
- ב. לאן הלך בן הבערגיר אחר כך?
 - למדברות
 - למדבר שהיה בו מתחילה
 - נשאר במקומו
- ג. למה חשק הרוצח לתפוס את הבת קיסר?
 - כדי למכרה ויקח בעדה הון רב
 - כדי להשתדך עמה
 - כדי להרגה
- ד. איזה מין סוג ציפורים עשה הרוצח?
 - של זהב
 - של נחושת
 - של כסף
- ה. האיך היה נראה שהציפורים מנגנים בעצמן?
 - כי הם היו ציפורים אמיתיים ולמדו אותם לנגן
 - כי הם היו אנשים שמתחפשים לציפורים
 - בני אדם שעמדו בחדר מאחורי הצפרים עשו תחבולות שיהיה נראה שהצפרים מנגנים
- ו. היכן נעמד הרוצח עם ספינתו?

בעזמת המעשה

בהמשך המעשה: על מי עוד מוזכר שהוא "רוצח"? ובאיזה עוד מעשה מוזכר "רוצח"?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

על מי אמר רבינו במעשה זו - שאמר שקר?

על המלך השני "וְלֹהֲגִיד הָאֲמַת לֹא טוֹב לְפָנָיו, וְאָמַר שְׂאִינוּ יוֹדְעִים"

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 | להודעות - 02-5345040 | לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com